

POSUDEK OPONENTA NA DIPLOMOVOU PRÁCI (DP)

Jméno a příjmení autora diplomové práce: **Jakub Potůček**
Název diplomové práce: **Osoba rozhodce v rozhodčím řízení**
Oponent diplomové práce: **JUDr. Martin Maisner, PhD, MCI Arb**

Diplomová práce byla v souladu s *pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce*, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který nevykázal shodu diplomové práce s jinými díly.

	Hodnotící kritérium:	Splňuje:	Splňuje částečně:	Nesplňuje:
1.	Vhodnost struktury DP ve vztahu k zvolenému tématu a soulad zadání DP s jejím obsahem:		X	

Zdůvodnění:

Diplomant si zvolil velice příhodné téma, kterého se zhostil se ctí.

Oponent by však viděl raději příhodnější dělení a strukturu práce. Především, úvod by měl definovat, co je tématem práce, a v jaké struktuře bude prezentována. Toho se však diplomant ne vždy držel. DP začíná bez dalšího na téma, co je rozhodčí řízení (str. 11).

V předposledním odstavci závěru (str. 83) diplomant uzavírá, že „*záměry vytyčené v úvodu práce, tedy postavení rozhodce a ...*“ byly zpracovány. Jak oponent uvedl, tyto záměry nebyly jasně definovány, případně až později v průběhu DP samotné.

Diplomant se zaměřil na postavení rozhodce dle ZRŘ, tedy když místem rozhodčího řízení bude ČR. To je samo o sobě v pořádku, ale tento aspekt je potřeba v úvodu zdůraznit, zvláště když v průběhu práce odkazuje na zahraniční pravidla (ICC, LCIA) – a v zahraničí nemusejí (dle jejich *lex arbitri*) některé závěry DP nutně platit.

Kapitola 2 se nazývá Rozhodčí řízení, kterému se však věnuje až podkapitola 2.2, a podkapitola 2.1 se věnuje obecně ADR. Toto nelze označit přímo za chybu, ale opět je to ukázka, že vhodnější struktura by přispěla k lepší orientaci v textu pro čtenáře. Stejně tak lze zmínit kapitolu 3 Ustanovení do funkce rozhodce, do níže je „překvapivě“ a nekonceptně zařazena podkapitola 3.2 forma rozhodčího řízení.

Obecně je potřeba konstatovat, že se k hlavnímu tématu práce diplomant dostává až na str. 35 a násl. (Ustanovení do funkce rozhodce). Oponent souhlasí, že určitý úvod do problematiky rozhodčího řízení a ADR obecně je vhodný, diplomant však mohl zvolit vhodnější proporci k rozsahu celé práce, který jako takový je však zcela v pořádku.

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra obchodního práva

2.	Přiměřenost použité metody zpracování:	X		
<p><u>Zdůvodnění:</u></p> <p>Tohoto diplomant docílil a oponent odkazuje pro detailnější informaci na další části tohoto posudku.</p>				
3.	Orientace v právní úpravě a úroveň práce s ní		X	
<p><u>Zdůvodnění:</u></p> <p>Orientaci diplomanta v problematice lze hodnotit jako vhodnou. Otázka zahraniční literatury, případně judikatury je rozebrána níže. Diplomant se v ZRŘ orientuje. U hlavního tématu DP (Osoba rozhodce) by však bylo vhodné uvést nějaké úvahy <i>de lege ferenda</i>, například v Kapitole 6. (odpovědnost rozhodce). Stejně tak ne všechny závěry, ke kterým diplomant dospívá, lze hodnotit jako správné (blíže viz část 7 tohoto posudku níže)</p>				
4.	Práce s právními prameny a judikaturou:		X	
<p><u>Zdůvodnění:</u></p> <p>Diplomant použil a v pořádku popsal právní úpravu v ČR, dále pracoval s judikaturou Nejvyššího soudu, avšak množství použité judikatury mohlo být vyšší (oponent identifikoval v práci 4 judikáty Nejvyššího soudu); zahraniční judikatura absentovala zcela, což je škoda. Typicky judikatura na téma vyloučení / podjatost rozhodce a také odpovědnost rozhodce, zejména UK, ale i kontinentálně evropská mohla práci značně obohatit.</p> <p>Dále by dle názoru oponenta bylo více než vhodné zmínit IBA Guidelines On Conflicts Of Interest In International Arbitration, o kterých oponent nenalezl v DP jedinou zmínku, až na zkratku „IBA“ definovanou na začátku, nicméně dále v DP nepoužitou (jestliže se oponent nepřehlédli). Dále by se jevilo jako příhodné, alespoň krátce, zmínit případný trestně-právní postih rozhodce a uvést některé speciální trestné činy, které by mohly přicházet do úvahy.</p>				
5.	Využití domácí a zahraniční literatury a práce s ní:		X	
<p><u>Zdůvodnění:</u></p> <p>Česká literatura je použita v širokém spektru, jsou používány přesné a přehledné citace. Důraz diplomant kladl na nejnovější českou literaturu, což může být předností, na stranu druhou i „starší“ literatura k tomuto tématu má jistě co říci. Zahraniční literatura je použita</p>				

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra obchodního práva

naopak ve velmi malém rozsahu. Toto oponent hodnotí jako negativum a blíže se vyjádřil na jiných místech tohoto posudku.

6.	Formální náležitosti DP (jazyková úroveň zpracování, odborná kvalita, členění a formální úprava textu, správnost citací, bibliografických odkazů v textu, seznam použité literatury, rozsah):		X	
----	---	--	----------	--

Zdůvodnění:

Oponent hodnotí pozitivně skutečnost, že DP je psána srozumitelnou formou.

Obecně by diplomant mohl dbát na lepší interpunkci (v průběhu celé práce buď čárky chyběly, anebo naopak přebývaly). Rovněž by bylo podle pravidel českého jazyka vhodné nekončit řádek samostatnou souhláskou (a „svázat“ ji se slovem na dalším řádku). Citace jsou detailní a přehledné, ani zde se však diplomant zcela nevyvaroval chyb (např. pozn. pod čarou 27 – jde zřejmě od Dr. Lichovníka).

Dalším nedostatkem je, byť poměrně sporadický, výskyt kolokviálních výrazů, kterých by se měl diplomant napříště v odborném textu vyvarovat (příklady: strany „touží“ po narovnání – str. 26; „zaseknou“ – str. 33; účastníci „baží“ po rozhodnutí – str. 49, apod.)

Medeaola (str. 21) – použitý pojem zůstává zcela nevysvětlen.

Zákon o státním zastupitelství, definován jako „ZSZ“, není v textu nikde použit. Naopak, definovaný ZMPS je např. použit i v jiném tvaru (str. 37 nahoře), a ZRŘ je někde špatně citován jako ZZŘ (str. 51 dole).

U citace autorů je podle oponenta dostatečně uvést nejvyšší akademický titul, tedy např. prof. Rozehnalová (namísto prof. JUDr. Rozehnalová), když navíc uvádění akademici mají jistě i mnohé další tituly.

7.	Hodnocení závěrů a přínosnosti práce		X	
----	--------------------------------------	--	----------	--

Zdůvodnění:

Jak již bylo uvedeno výše, diplomant si zvolil zajímavé téma a oponent hodnotí kladně výsledek jeho úsilí a snažení. DP hodnotí jako zdařilou. Výtky v tomto posudku uvedené mají především za cíl přimět diplomanta k zamyšlení se nad tématem z jiného úhlu pohledu a případně přispět ke zlepšení diplomanta v případných budoucích dalších akademických počinech, ke kterým je tímto oponentem vřele podpořen.

Je potřeba dávat pozor na závěry, ke kterým diplomant dochází. Například:

Podkapitola 2.2 – je potřeba být přesný a při zmínkách o NYC hovořit o uznávání výkonu cizích rozhodčích nálezů.

2.2.3 je potřeba být opatrný se závěry ohledně NYC a UNCITRAL Model Law – je totiž možné, aby byl vykonán i takový cizí rozhodčí nález, jehož platnost byla napadena u soudu v místě jeho vydání. Soud má právo, nikoliv povinnost (!), takovýto výkon odepřít (čl. V odst. 1 písm. e) NYC – především návětí „*may be refused...*“).

Diplomant neuvádí (str. 30), jak správná volba rozhodce předchází „*vadnému rozhodčímu nálezu, který by mohl být zrušen*“. Oponent tuší, kam diplomant směřoval, tento závěr je však nepřesný. Pakliže bude dodržen postup pro jmenování rozhodců dohodnutý stranami, byť se nakonec neukáže jako šťastný, není toto důvod pro zrušení rozhodčího nálezu.

K nominaci rozhodce málokdy dochází v rozhodčí smlouvě samotné (str. 35) – tedy strana nominuje jako rozhodce Dr. XY.

Otázka správnosti rozhodčího nálezu může být velmi subjektivní. Každá ze stran bude hodnotit nález svou optikou - str. 35.

Podle názoru oponenta je rozhodce vždy povinen zkoumat svou pravomoc (doktrína kompetenz-kompetenz), a není to pouze jeho právo – str. 38.

Když rozhodčí smlouva mlčí o jmenování rozhodců, nepřijde hned na řadu ZRŘ, jak uvádí diplomant (str. 41 první odstavec), ale zpravidla pravidla instituce, kterou si strany zvolily (přirozeně když jde o *ad hoc* arbitráž).

Rozhodčí soudy jsou instituce a spory tak nerozhodují. Jsou to spíše administrativní orgány vybaveny odborným aparátem a vykonávají podpůrnou úlohu ve vztahu ke stranám a rozhodcům. Tedy např. následující tvrzení se nejeví jako zcela příhodné „*Jde tedy o jedinou možnost dle českého práva, jak mohou být právnícké osoby oprávněné rozhodovat spory stran v rozhodčím řízení.*“ (str. 50 dole).

Str. 59 (poslední odstavec). Jde o nesprávnou syntézu. „*Povinností rozhodce je i archivovat rozhodčí nálezy v souladu s § 29 ZRŘ. Z toho vyplývá, že rozhodčí instituce archivují jimi vydané nálezy 20 let od nabytí právní moci. Rozhodci ad hoc provádí archivaci nálezů jejich uložením do 30 dnů u okresního soudu, který je příslušný dle místa vydání rozhodčího nálezu*“. U institucionální arbitráže je povinnost stálého rozhodčího soudu archivovat nález s doložkou právní moci (včetně listin dokumentujících průběh řízení) - § 29 odst. 1 ZRŘ. U *ad hoc* rozhodčího řízení tuto povinnost nemá rozhodce, avšak soud. Rozhodce je však povinen do 30 dní od vydání nálezu (tato povinnost je navíc bez jakékoliv sankce) odevzdat výše uvedené dokumenty příslušnému okresnímu soudu – ten plní tuto archivační povinnost - § 29 odst. 2 ZRŘ

Oponent vyslovuje pochybnost nad závěrem „*Lze dozajista souhlasit s tím, že vzniká odpovědnost příslušnému rozhodčímu soudu*“ – str. 64. Oponent odkazuje např. na čl. 40 citovaných ICC Rules (*Limitation of Liability*), které je běžné minimálně u zahraničních rozhodčích institucí.

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra obchodního práva

Str. 74 (dole) – diplomant naznačuje, že ad hoc arbitráž musí být nutně levnější než institucionální. Podle zkušeností oponenta tomu však může být i naopak. Zatímco například podle ICC Pravidel je odměna rozhodců (i administrativní poplatek) zafixována podle hodnoty sporu, jestliže si strany zvolí ad hoc arbitráž (např. UNCITRAL Arbitration Rules) a hodinovou sazbu pro každého rozhodce, není v řízení nikdo, kdo by efektivně mohl dohlížet na efektivnost a procesní ekonomiku řízení.

8. Otázky položené k obhajobě:

1. Rozsah osobní odpovědnosti rozhodce dle současné právní úpravy?
2. Jaký je vztah mezi povinností mlčenlivosti a neveřejností rozhodčího řízení, v čem se případně tyto instituty liší a co mají společné (s odkazem na podkapitulu 5.1).
3. Je rozhodce opravdu povinen funkci přijmout? Kdy funkci může odmítnout a kdy ji odmítnout musí, resp. alespoň by měl (s odkazem na podkapitulu 6.2, resp. na IBA Guidelines On Conflicts Of Interest In International Arbitration).

Závěr:

Předloženu DP k obhajobě:	doporučuji
Navrhuji klasifikaci DP:	velmi dobře (2)

V Plzni dne 29. 4. 2016

JUDr. Martin Maisner, PhD, MCI Arb